

Nr 52.

Av herr **Ehrnberg m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts förslag till indragning av hovrättsrådsämbeten m. m.

Under de senaste årtiondena hava statsmakterna funnit nödvändigt att motarbeta det sedan långliga tider tillbaka inom rättsskipningen å landsbygden rådande s. k. vikariesystemet. Kompetenskraven å dem, som komma i fråga till förordnanden såsom vikarier för häradshövdingar, hava väsentligt skärpts och häradshövdingarnas möjligheter att erhålla ledighet från handläggning av mål starkt begränsats. För innevarande riksdag lär Kungl. Maj:t komma att framlägga förslag, ägnat att ytterligare befästa principen om ordinarie domares plikt att själv handhava rättsskipningen i domsaga.

I betraktande härav måste Kungl. Maj:ts förslag om tillfällig indragning av sju hovrättsrådsämbeten, nämligen fyra i Svea hovrätt, två i Göta hovrätt och ett i hovrätten över Skåne och Blekinge, samt dessa ämbetens ersättande, i fall av behov, med motsvarande antal referentfiskalstjänster anses innebära en inkonsekvens. Det torde icke vara mindre viktigt, att rättsskipningen handhaves av ordinarie domare i hovrätterna än vid häradsrätterna, helst som hovrätterna i ett stort antal mål utgöra högsta instans. Redan nu förvaltas ett avsevärt antal hovrättsdomareämbeten av extra tjänstemän, vilket missförhållande även föranlett reformförslag (se Betänkande ang. förändringar i hovrätternas organisation, arbetssätt och löneförhållanden m. m., avgivet den 30 oktober 1926).

Enligt Kungl. Maj:ts nu föreliggande förslag skulle de extra tjänstemännens antal i fall av behov komma att ytterligare utökas. Det är nämligen uppenbart, att ingen av hovrätterna utan att ådraga övriga ledamöter en oskäligt betungande arbetsbörda kan underlåta att begagna den föreslagna befogenheten att inrätta referentfiskalstjänster. Dylika referentfiskaler, vilka skulle fungera såsom föredragande ledamöter i ett förhållandevis stort antal tvistemål, komme att utgöras av domaraspiranter, som ännu icke blivit av hovrätterna slutligen godkända. Resultatet av deras arbete måste antagas mången gång bliva mindre betryggande, vilket i sin tur måste återverka tyngande på övriga ledamöters arbete samt inverka oförmånligt på rättsskipningen.

Ifrågavarande förslag synes således till sina verkningar innebära en stympning av hovrätterna, som ingalunda uppväges av därigenom vunna besparingar.

I anslutning till förslaget om indragning av hovrättsrådsämbeten föreslår Kungl. Maj:t, att tre revisionssekreterartjänster å extra stat överföras till ordinarie stat. Därest förstnämnda förslag av riksdagen lämnas utan bifall, torde därmed även det senare förslaget böra förfalla.

På grund av det anförda få vi föreslå,

att riksdagen måtte avslå Kungl. Maj:ts förslag såväl till
indragning av hovrättsrådsämbeten som ock till vissa revisions-
sekreterartjänsters uppförande å ordinarie stat.

Stockholm den 21 januari 1933.

Gustaf Ehrnberg.

G. Bissmark.

G. A. Björkman.
